

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple is featured in a close embrace against a backdrop of a city skyline at night. The man, on the left, has dark, wavy hair and a light beard, wearing a dark suit jacket over a white shirt. The woman, on the right, has her hair styled in an updo and is wearing large hoop earrings, a necklace, and a ring. She is kissing the man on the cheek. The city lights in the background are blurred, creating a bokeh effect.

Jennifer Haywardová
Milionové
manželství

 HARLEQUIN®
TM

JENNIFER HAYWARDOVÁ

MILIONOVÉ
MANŽELSTVÍ

PŘEKLAD

EVA PODHORSKÁ

Milá čtenářko,

přináším Vám posledních šest romantických příběhů z edic Sladký život a Sladký život Duo v tomto roce. A že v nich nebude chybět láska, tím si můžete být zatraceně jistá...

Minulý měsíc jste si mohla přečíst první příběh z trilogie Mocný rod Di Fiore. Tentokrát pro Vás napsala Jennifer Haywardová druhý díl Milionové manželství. Abby Greenová Vás stejně jako v listopadu pozve do pouštního království – příběh Nevěsta k Vánocům je dalším pokračováním minisérie Pravidla pouště.

V edici Sladký život Duo se Kayla jen tak nevzdává a nakonec se jí podaří, aby se stala Miliardářovou vyvolenou. Katherine se vydá do světa, dostane se do potíží a je přinucena strávit Čtyři dny na Capri. Ani Abby se problémy nevyhnou a musí si projít zatěžkávací zkouškou nelehkého Obchodu s diamantem. A co Alanna? Ta se teprve po letech dočká Nevinného doznání, na které tak dlouho čekala!

A jak řekl americký spisovatel, historik a diplomat Washington Irving již v 19 století: Vánoce jsou období pro zažehnutí ohně pohostinnosti v pokoji a dokonalý plamen dobročinnosti v srdci. I já Vám přeji, aby pro Vás byly Vánoce obdobím klidu, spokojenosti a lásky.

Váš Harlequin

Jennifer Haywardová

**MILIONOVÉ
MANŽELSTVÍ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

His Million-Dollar Marriage Proposal

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2018

Překlad:

Eva Podhorská

Odpovědný redaktor:

Ivana Čejková

© 2018 by Jennifer Hayward

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2019

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościeńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4643-9 (EPUB)

ISBN 978-83-276-4644-6 (MOBI)

ISBN 978-83-276-4645-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Večerní návštěva baru *Di Fiore* byla každý čtvrtek pravidelným rituálem nejen pro Lazzeru Di Fiora osobně, ale i pro jeho bratry. Bylo tomu tak od té doby, kdy Lazzero a jeho mladší bratr Santo přeměnili svůj sen o vytvoření světové značky sportovního oblečení v realitu. Došlo k tomu u maličkého stolu v zapadlém rohu baru, když byli ještě studenty Kolumbijské univerzity.

Z rudého plamene, loga, které tenkrát vyryli do mahagonové desky stolu, se stala nadčasová značka, která teď zdobila dokonale vysportovaná těla těch nejlepších světových atletů. A díky nim se zase zpětně logo stalo všeobecně známým.

Když se Lazzero prodíral davem ve sportovním baru, který vedl se Santem v centru Manhattanu a který teď doslova praskal ve švech, musel si zachmuřeně připustit, že úspěch znamenal i naprostou ztrátu soukromí. Jejich osobní život se stal veřejnou záležitostí. Za normálních okolností se tím nenechal vyvést z míry, protože si na to už zvykl. Ale teď ho některé věci začínaly čím dál víc štvát.

Zamračeně vklouzl na židli u stolu, který už mezitím obsadili jeho bratři Santo a Nico. „Už mám těch věčných dotazů na moje soukromí plné zuby,“ podotkl místo pozdravu.

„Jde o to, že nejznámější sloupkařka z místního

bulváru vybrala zrovna nás dva na seznam jejích potenciálních nápadníků.“ Santo, jako vždycky nesmírně elegantní v černém obleku značky Hugo Boss, zvedl tázavě obočí. „Jestli ji zažalujeme, skončíme těsně za Barnaby Alexandrem. Ten totiž milenky nestydatě uplácí svými milióny. Připadá mi to skoro urážlivé.“

„Všechno je vždycky hlavně o penězích,“ doplnil Nico.

Lazzero se zadíval na svého staršího bratra, který určitě děkoval svým šťastným hvězdám, protože se mohl stáhnout stranou vzhledem ke svému nedávnému zasnoubení s Chloe, se kterou řídil *Evolution* – jednu z nejúspěšnějších světových kosmetických firem. „Jsem rád, že se tím tak bavíš,“ zabručel.

Nico pokrčil rameny. „A má snad smysl se kvůli tomu rozčilovat? Kromě toho mám plnou hlavu jiných věcí. Do dneška vlastně vůbec nechápu, proč jsem souhlasil se svatbou na Vánoce.“

Lazzero ze sebe nevydoloval ani náznak soucitu, protože mu připadala šílená už samotná představa, že se jeho bratr rozhodl oženit.

„Ukaž mi ty noviny,“ požádal Santa.

Ten mu hodil urážlivý novinový plátek přes stůl, ale pozornost věnoval oslnivě krásné blondýnce, která na něj nepokrytě zírala od barového pultu. Povolil si kravatu, opřel se na židli a sklouzl po ní pohledem. „Nevypadá vůbec špatně.“

Přesně Santův typ. A zdálo se, že je připravená k čemukoli.

Lazzero upřel pohled na seznam nejlepších svobodných mládenců z New Yorku, který zveřejnila Samara Jonesová ve svém článku. Ten byl pokračováním jejího předchozího textu, ve kterém prohlašovala, že největším trendem letošního roku je „mileneček na léto“. Článek drze nazvala „Letní soulož“ a uvedla pod ním seznam dvaceti nezadaných mužů, se kterými by bylo nejlepší něco takového podniknout.

Lazzero se zadíval na seznam a zarazil se hned u čísla dvě:

Protože jsou úžasní a vedou tu nejprestižnější společnost na sportovní oblečení na světě – Lazzero a Santo Di Fioreovi jsou favority číslo dvě. Mladí, bohatí, vlivní, a určitě i sexuchtiví. Najdete je každý čtvrtěk večer v baru Di Fiore, kde se scházejí u stejného stolu, u kterého tohle všechno kdysi začalo.

Lazzero odhodil časopis na stůl a v jeho obličejích se objevil zhnusený výraz. „Uvědomuješ si, že tohle,“ řekl a mávl rukou kolem sebe, „už nikdy nepřestane?“

„Jen klid,“ zabručel Santo. Ještě pořád nemohl odtrhnout oči od elegantní blondýnky, která se stejným zaujetím sledovala jeho profil. „Dej tomu pár týdnů a všechno se zase vrátí do starých kolejí.“

„Nebo taky ne.“

Santo se na svého bratra upřeně zadíval. „Co to s tebou je?“ zeptal se. „Už celé týdny jsi jako vyměněný. Proč?“

Lazzero zhluboka vydechl a kývl hlavou směrem k časopisu. „Gianni Casale,“ podotkl chladným tónem. „Dneska odpoledne jsem s ním telefonoval. Ví, že jeho značka ztrácí, a je mu jasné, že za to můžeme hlavně my, ale přesto odmítá přiznat, že by tuhle spolupráci potřeboval.“

Lazzero předvídal, že *Supersonic* se stane do konce následujícího roku světovou dvojkou na trhu se sportovním oblečením. A to znamenalo, že získat legendární technologii běžeckých bot *Fiammata* od Gianni Casalea by se zatraceně hodilo.

Santo vzal do ruky svou skleničku a zadíval se na něj. „Buďme upřímní. Skutečný problém je v tom, že Casale tě nemůže ani cítit. Řekl bych, že tě přímo nenávidí.“

Lazzero opětoval jeho pohled. „Nenávist je moc silné slovo.“

„Není – vzhledem k tomu, že jsi chodil s jeho ženou.“

Všichni vědí, že Carolina se provdala za Gianniho jen na truc tobě a jeho bankovní konto bylo náplastí na její zraněné srdce. Dává to jasně najevo pokaždé, když jste spolu v jedné místnosti. Ještě pořád tě miluje, Laz, její manželství je v troskách a Casale se bojí, že si ji pro sebe neudrží. V tom je náš problém.“

Jeho nitro zaplavil pocit viny. Řekl Carolině, že by se s ní nikdy neoženil – že to prostě nemá v povaze. Po pravdě řečeno, vzhledem k rozpadu manželství jeho vlastních rodičů si v duchu už dávno přísahal, že nikdy nic takového nedopustí. A ona s tím byla srozuměná – až do té doby, než ho začala před pár měsíci překvapovat svými nečekanými návštěvami a dokonce mu i připravila večeři. Vůbec ho předtím nenapadlo, že umí vařit.

Možná, že ignoroval všechny varovné signály, protože byl příliš zabraný do vlastní práce, a neudělal všemu včas rázný konec.

„Gianni to prostě nemůže brát takhle osobně,“ zabručel. „Je to obchod za padesát miliónů dolarů. Bylo by to šílenství.“

„Nebyl by rozhodně prvním, kterému by v něčem takovém zabránila vlastní hrdost,“ podotkl Santo stroze a svrástil obočí. „Chceš svůj problém vyřešit? Pojď hrát příští týden na *La Coppa Estiva*. Gianni tam bude taky. Přiveď s sebou nějakou krasavici, abys ho přesvědčil, že už jsi zadaný, a využij příležitosti a na rovinu si s ním promluv.“

Lazzero se v duchu zamyslel nad svým nabitým programem. „Nemám čas jezdit do Milána,“ odbyl mávnutím ruky. „Ty si můžeš na rozdíl ode mě dovolit toulat se po Itálii a honit se za celebrity. Ale někdo musí tuhle loď řídit.“

Santiago se na něj upřeně zadíval. „Já že se toulám? Máš ponětí, kolik úsilí stojí koordinovat charitativní akci na takovéhle úrovni?“

Lazzero zvedl ruce na znamení, že se vzdává.

„Dobře, беру to zpátky. Jsi vážně skvělý. A sám to o sobě moc dobře víš.“

La Coppa Estiva, charitativní fotbalový zápas, který se hrál v Miláně, byl sponzorovaný těmi nejpopulárnějšími světovými značkami, včetně *Supersonicu* a *Fiammaty*. Účastnily se ho ty největší hvězdy v podnikatelském světě, stejně jako sponzoři a jejich partneři. A právě ti si často kladli skoro nemožné požadavky. Santo byl jmenovaný předsedou celé akce už dva roky po sobě právě proto, že dokázal celý tenhle mega-podnik zvládnout.

Lazzero zhluboka vydechl a pořádně si lokl piva. Santo měl pravdu – měl by tam jet. *La Coppa Estiva* byla jedinou možností v dohledné budoucnosti, jak získat přístup k Giannimu. „Nějak si to zařídím,“ připustil po dlouhém uvažování, „ale nemám ponětí, koho tam s sebou vezmu.“

„To říká člověk, který má svůj diář plný jmen těch nejkrásnějších žen v New Yorku,“ podotkl Nico stroze.

Lazzero pokrčil rameny. „Nemám vůbec čas chodit na schůzky.“

„A co ‚letní soulož‘?“ Santo vrhl upřený pohled na ženy, strategicky rozmístěné po baru. „Mohly by přicházet v úvahu více méně všechny. A určitě by se ti díky nim zlepšila nálada.“

„Skvělý nápad,“ zabručel Nico. „Ta představa se mi moc líbí.“

Lazzero ale nevypadal zrovna pobaveně. Obstatat si dočasnou přítelkyni bylo to poslední, o co by zrovna teď stál. Ale kdyby se mu díky tomu podařilo přesvědčit Gianniho, že už pro něj nepředstavuje žádnou hrozbu, pak by to měl rozhodně udělat.

Ale v žádném případě neměl v úmyslu vybrat si některou z těch ambiciózních krasavic, které se ho teď snažily zjevně ulovit, a skončit na seznamu Sarmy Jonesové. Potřeboval naprosto diskrétní, důvěryhodnou ženu, která by jeho návrh přijala jako obchodní dohodu a nečekala od něj nic víc.

Nemůže být přece zase tak těžké někoho takového najít. Nebo ano?

Páteční rána představovala v baru *Daily Grind* vždycky jeden nepřetržitý maraton. Studenti z nedaleké Kolumbijské univerzity tu posedávali na kožených pohovkách s kávou, zatímco pánové v elegantních oblecích se ve spěchu stavovali na svoji ranní dávku kofeinu cestou do kanceláří.

Dnešek byl ještě náročnější než jindy a obvykle naprosto chladnokrevná baristka Chiara Ferranteová cítila, že už sahá skoro na dno svých sil. Pomalu, ale jistě jí docházela trpělivost. Možná, že za to mohl ten chlapec v drahém obleku, který se právě přihrnul k pultu, s klíčky od porsche houpajícími se na prstech a mobilem přilepeným k uchu, a který si objednal jedno grande se sójovým mlékem, ani horké ani studené. Kdo ví.

Ty tuhle práci potřebuješ, Chiaro. Teď ještě víc než dřív. Takže ti nezbyvá nic jiného než mu lézt do zadku.

Několikrát se zhluboka nadechla jogínským dechem a vyřídila všechny objednávky s aspoň předstíraným klidem. Než se začala věnovat další, na okamžik se otočila ke kávovému baru na zadní stěně.

„Jsi v pořádku?“ zeptala se Kat, její kolegyně a zároveň spolubydlící, když doplnila chybějící plastové kelímky. „Nevypadáš dneska zrovna nejlíp.“

Chiara posbírala prázdné karafy a položila je do dřezu. „Banka zamítla tátovu žádost o půjčku. Dnešek nezačal zrovna nejlíp.“

Kat protáhla obličej. „Bože, to je mi moc líto. Víím, že je pro něj v poslední době zatraceně těžké vyjít s penězi. Nemůže to zkusit v nějaké jiné bance?“

„Tahle byla poslední.“ Chiara se kousla do rtu. „Třeba by mi Todd mohl dát ještě nějaké směny navíc.“

„A udělat z tebe chodící mrtvolu? Máš dvojité směny už celé měsíce, Chiaro. Čekám, kdy se tady přede mnou zhroutíš.“ Kat se opřela bokem o barový pult.

„Víš, co potřebuješ?“ zeptala se rozhodně. „Nějakého bohatého chlapa. Tím by se všechny tvoje problémy rázem vyřešily. Nabídek máš přece spoustu, tak proč někoho z nich konečně nevezmeš za slovo?“

Protože když to jednou jedinkrát udělala, zlomilo jí to srdce.

„Mě bohatí chlapi nezajímají,“ podotkla otupěle. „Přijdou sem v těch svých značkových oblecích, opilí vlastní moci, a myslí si, že jim jejich peníze dávají právo dělat, co se jim zlíbí. Celý život je pro ně jen jedna velká hra. Včetně vztahu k ženám.“

Kat na ni vrhla pobavený pohled. „Nedá se to přece takhle zobecnit, nemáš ten dojem?“

Chiara si překřížila ruce na prsou. „Bonnie, Sivi a Tara si vyšly nedávno do *Tempesta Di Fuoco* v Chelsea. Seděly u baru a začala je tam balit skupinka investorů. Bonnie byla nadšená, když ji Phil vzal na večeři do Lida. Šla domů brzy, protože tady ráno otvírá. Sivi a Tara zůstaly.“ Zvedla obočí. „A co myslíš, že udělal Phil? Pozval Sivi na oběd.“

„Prase,“ vybuchla Kat. „Ale všichni chlapi přece nejsou stejní.“

„Všichni ne. Ale ti v drahých oblecích ano,“ prohlásila Chiara jízlivě.

„Musím s vámi nesouhlasit,“ ozval se něčí hluboký hlas za jejími zády. „Byla by ostuda, kdybychom kvůli Philovi měli všichni špatnou pověst.“

Chiara ztuhla. Pomalu se otočila a rukama pevně sevřela mramorovou desku. Přímo před sebou měla vysokého, tmavovlasého muže, který se opíral ledabyle o pult těsně vedle stříbrného zvonku, na který si přála, aby předtím zazvonil. Měl na sobě oblek značky Tom Ford ve stříbrné barvě, která dokonale ladila s jeho opálením. Lazzero Di Fiore byl naprosto dokonalý. Ve všem. A byl to predátor v tom pravém slova smyslu.

Kamenný výraz v jeho tváři naznačoval, že slyšel každé slovo z jejího neuváženého komentáře. „Já –“

zajíkla se a najednou vůbec nevěděla, co říct, „– mě jste zazvonit.“

„A připravit se tak o vaše otevřené zhodnocení manhattanské smetánky?“ zeptal se s jízlivostí v hlase. „V žádném případě. Ačkoli teď mě napadá, že bych si měl objednat espresso, abych si ještě trochu posílil vlastní ego, když mě za padesát minut čeká dost nepříjemné jednání.“

Kat si hlasitě odkašlala a Chiara zrudla. „Samozřejmě,“ zamumlala. „Je na účet podniku.“

Na účet podniku. Můj bože. Chiara sledovala Lazzera, jak odchází ke stolu blízko okna. Povídat si s ním, když se tu každé ráno stavoval, patřilo k běžné rutině. Ale urážet pravidelné hosty a riskovat tak ztrátu zaměstnání, to bylo něco úplně jiného.

Lazzero se usadil u stolku vedle okna, spíš pobavený než uražený tím slovním výpadem, a vytáhl z desek zprávu, kterou si připravil na ranní poradu. Vlastně ho docela potěšilo zjištění, že ne všechny ženy na Manhattanu jsou lovkyně, připravené zaútočit na jeho peněženku.

Zároveň mu připadalo, že je to docela zajímavá sonda do nitra ledově chladné Chiary, která se navenek tvářila vždycky tak nepřístupně. Viděl už za poslední rok, kdy sem chodil, pěknou řádku mužů, kteří neuspěli ve snaze proniknout za hradbu, kterou si kolem sebe postavila. A teď mu to všechno najednou dávalo smysl. V minulosti jí nějaký takový vlivný, bohatý muž ošklivě ublížil a ona už se nechtěla znovu spálit.

Znovu se soustředil na zprávu o italském trhu módy, kterou mu jeho tým připravil, aby se pokusil najít novou strategii a zvítězit v *La Coppa Estiva* nad Giannim Casalem. Doufal, že ho třeba něco napadne, až si těch padesát stránek přečte. Ale pokud se jednalo o ženu, kterou by měl do Milána vzít s sebou, aby uspokojil Gianniho teritoriální povahu, neměl nejmenší ponětí.

Prošel si předešlý večer seznam všech svých kontaktů ve snaze najít ženu, která by byla na takovou akci vhodná, ale žádnou nenašel. Všechny jeho bývalé přítelkyně by si jeho pozvání vyložily v naprosto špatném světle. A kdyby požádal nějakou novou, dopadlo by to stejně. Navíc neměl nejmenší zájem o navazování jakéhokoli vztahu.

Chiara narušila tok jeho myšlenek, když před něj postavila espresso. Kousala se přitom nervózně do spodního rtu, obočí měla svráštěné a zdálo že, že se chystá něco říct. Pak si to zjevně rozmyslela a nervózně sáhla po jednom ze šálků na svém tácu. Horká káva nebezpečně vystříkla přes okraj a jeho drahý oblek se okamžitě stal potencionálním cílem katastrofy. Lazzeru od ní pohotově šálek vzal dřív, než mu ho převrhne do klína, a přitom nepatrně zavadil rukou o její prsty.

Okamžitě to mezi nimi zajiskřilo a zadívali se na sebe. Všiml si, jak se jí zablesklo v očích. Mimo chodem zatraceně krásných očích.

Nebyla to žádná novinka. Přitahovalo je to k sobě už pár týdnů, možná dokonce měsíců. Možná i proto, že on byl obětí svých zvyků a odmítal na svém ranním rituálu cokoli měnit, a zároveň byl možná tím posledním člověkem, se kterým by ona chtěla mít cokoli společného.

Sklopila oči. „Dobrou chuť,“ zamumlala, ustoupila do něj stranou a šla dál.

Lazzeru se pohodlně opřel na židli a snažil se vstřebat pocit, který už dlouho nezažil. Vůbec si nevzpomínal, kdy naposledy cítil něco jiného kromě adrenalinu z čerstvě uzavřeného velkého obchodu. Ale i ten se z něj pomalu vytrácel. Přišlo mu proto skoro absurdní, že to byla právě Chiara, která v něm něco takového probudila.

Sledoval ji, jak nese espresso nějakému starému Italovi o pár stolů dál. Bylo mu nejmíň šedesát, vlasy měl prošedivělé a tvář ošlehanou větrem, a zjevně s ní

flirtoval. Z jejího obličej se rázem vytratil ztrhaný výraz a začala se usmívat.

Lazzero si okamžitě uvědomil, že jí to s úsměvem na tváři hrozně sluší. Patřila k těm ženám, které nepotřebují žádný make-up ke zvýraznění své přirozené krásy. Měla dokonalou pleť bez jediné chybičky a nádherné zelené oči. A prvotřídní postavu. Kdyby se oblékla do těch správných šatů, mohla by...

Zatraceně, a mluví přece italsky.

Je naprosto dokonalá, uvědomil si najednou. Chytrá, hezká, a přitom zjevně nemá zájem ani o něj, ani o jeho peníze. Ale potřebuje pomoci svému otci. A on zase pro změnu hledá krásnou ženu, která by ho doprovodila do Itálie a dovolila mu soustředit se na svou práci. Ženu, která by neměla žádná očekávání, až by jejich vztah skončil.

Byl samozřejmě připravený věnovat té, kterou by pozval, aby s ním jela, sadu drahých šperků. To pro něj nebyl žádný problém.

Se spokojeným úsměvem si lokl kávy. A málem ji vyplivl.

Chiara se na něj zadívala od stolu, kde se bavila s Claudiem. „Něco není v pořádku?“

„Cukr.“ Ušklíbl se a odstrčil šálek stranou. „Copak jsem si objednal kávu s cukrem?“

„Proboha.“ Přitiskla si ruku na ústa. „Tu jsem měla odnést Claudiovi.“ Rychle k němu přiběhla a vzala si jeho šálek zpátky. „Moc se omlouvám,“ zašeptala. „Jsem dneska hrozně roztržitá. Hned to napravím.“

Když se vrátila, Lazzero ukázal na prázdnou židli na protější straně stolu. „Posaďte se.“

Chiara na něj vrhla ostražitý pohled. Před několika minutami se chtěla omluvit, ale pak si to rozmyslela, protože každé slovo, které předtím řekla, myslela vážně. A Lazzero Di Fiore za sebou taky všude po Manhattanu nechával zlomená srdce.

Sevřela pevněji ták, který držela v ruce. „Měla bych se vrátit zpátky ke své práci.“

„Jen pět minut,“ podotkl Lazzero. „Rád bych s vámi něco prodiskutoval.“

Něco s ní chce prodiskutovat? Vrhla letmý pohled na Kat za pultem a zjistila, že tam má jen pár zákazníků. A tak porušila své zásady, odložila ták stranou a posadila se naproti Lazzerovi.

Šedostříbrný oblek a sněhobílá, na míru ušitá košile. Vypadal tak dokonale, že na něj musela zírat doslova každá žena v téhle kavárně.

Lokl si *espressa*. Pak odložil šálek stranou a upřeně na ni pohlédl. „Váš otec má problémy s pekařstvím?“

Zamračila se. „Už se to k vám taky doneslo?“

„*Si*. Mimochodem jste jednou říkala, že dělá ty nejlepší *cannalo* v Bronxu. Proč se mu nedaří v obchodě?“

„Jde o nájem,“ odpověděla otevřeně. „Celá ta čtvrť je teď na vzestupu a jeho majitel se začal třást na peníze. Chce čím dál víc. A to mého otce spolu s nečekanými výdaji, které měl v poslední době, doslova zabíjí.“

„A co malá půjčka od státu?“

„Zkoušeli jsme to. Nechtějí půjčit peníze někomu v jeho věku. Je to příliš velké riziko.“

Přes jeho obličej na okamžik přelétl stín. „V tom případě,“ podotkl po chvilce mlčení, „pro vás mám zajímavou obchodní nabídku.“

Obchodní nabídku?

Lazzero si položil šálek s kávou na stehno. „Příští týden se účastním *La Coppa Estiva* v Miláně.“ Zvedl obočí. „Slyšela jste o té akci někdy?“

„Samozřejmě.“

„Bude tam Gianni Casale, ředitel *Fiammaty*, italské firmy na sportovní oblečení, se kterou bych rád uzavřel obchod, a taky moje bývalá, Caroline, která se za Gianniho provdala. Gianni se chová hodně teritoriálně, když jde o jeho ženu. Proto je zatraceně obtížné